

Bůh O - tec je má ská - la, můj
hrad, ú - to - či - ště; když se na mne kříž
va - lí, mne po - si - lní ji - stě.

2. Když jsem neznal o sobě, / již On bděl nade mnou; / a když často v neštěstí / tonul, byl On se mnou.
3. Nikdy se nenechává / nám bez osvědčení; / pod jeho moudrou správou / vše slouží k spasení.
4. Jasně i deštivé dni / od Něj pocházejí / a veliký užitek / zemi přinášejí.
5. Tak radosti i kříže, / což mohou jiného / býti, než prostředkové / spasení věčného?
6. I nyní tedy v smutku / tomto věřme v Něho; / On všechno dobře spraví, / slavme jméno jeho.
7. Nevystihlé jsou cesty, / po nichž nás On vodí, / ale jistě k dobrému / cíli nás přivodí.

*Tvá svědectví jsou naprosto věrná.
A tvému domu přísluší svatost
do nejdelších časů, Hospodine!*

Ž 93,5